

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

II. An homo potuisset mori, si non peccasset; Idque naturaliter, an
supernaturaliter?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

LUTHERANI, & Iuxta CALVINIANI nulla dona supernaturalia in homine primo extitisse contendunt: deteriorem tamen ex lapsu euasisse eò, quod naturale quid perdidit: in primis verò Liberum arbitrium. Vide Luthero-cal. p. 4. q. 1.

PAPISTA. *Fecit Deus hominem Rectū, Eccl. 7. cum originali iustitia: Addiditque ei gratiam gratum facientem sic, Ut nō egeret gratia speciali, qua ad vel bene operandum, vel cauenda mala, excitaretur: quæ omnia vnum fuerunt donum supernaturale. De gratia gratum faciente definierunt Conc. Arausicanum 1. can. 19. & Trid. sess. 5. ex S. Scriptura & S. Patrum Consensu. Bell. c. 3. Non egebat excitante gratia; quod nulla rebellione retardabatur, ut nos, stante appetitu sub ratione, & hac sub Deo obediēter. Vnde S. Aug. 1. de bono perseuer. c. 7. Perseuerare in bono, resistere tentationi, seruire mandata, non peccare. &c. Hoc non est in viribus liberi arbitrii, quales nunc sunt: Fuerat in homine, antequam caderet, sc. ex gratia prima originali, non ex natura: Et ipsa eā gratia fecerat in arbitrio eius ut vteretur illa, vel non, pro ut veller. Gratia ei non deerat; deerat ipse sibi, quia sic voluit. Vnde S. Augustinus l. 14. Ciu. c. 27. gratiam fuisse Adamo, ut cibus est nobis: quo, si volumus, utimur; si nolumus, non utimur. Sic & Theologi, in 2. dist. 24. a. 4. Hęc de donis animæ.*

QVÆSTIO II.

An homo potuisset mori, si non peccasset: idque naturaliter, an supernaturaliter?

HÆRESIARCH. PELAGIANI affirmabant, teste S. Aug. 1. de har. c. 88 moriturum, etsi nō peccasset. ALII negant moriturum fuisse; ut cui Immortali-

tas fuerit naturalis, non supernaturalis, r. Quia Aug. 13. Ciu. c. 15. ait: *Corporis mortem nobis, non legemur, sed merito iniustitiam esse peccati.* 2. Iniustitiam Deo habuunt, qui asserunt morteros fuisse homines, et non peccasset: quia si mors homini naturalis esset sine iniustitia Dei moreretur, ut bruta.

AVTOR. I. Mors est pœna peccati. Sic Gen. 2. *Quocunque die comederis, morte morieris:* Morte animæ, aiebant Pelagiani. At contra Augustinus: Morte corporis dictauit Iudex Deus reis, Gen. 3. *Puluis es, & in puluerem reuerteris:* et quæ eandem eis minatus est Gen. 2. Vnde Symmachi versionem laudat S. Hieronymus illam: *Quocunque. & c. mortalis est.* Mortem etiam animæ peccatrici intelligi nil obstat: quia anima, quæ peccauerit ipsa morietur.

2. Deus mortem non fecit. Quia, Sap. 1. *Deus creauit hominem inextinguibilem, inuidia autem diaboli mors intrauit in orbem.* 1. Cor. 15. *In Adam omnes moriuntur.* Sic & Conc. Mileuitanum can. 1.

II. Immortalitas corporalis protoplastis fuit supernaturalis, nō naturalis. Ita S. Patres, S. Aug. 1. 6. in Gen. adit. c. 15. &c.

DICO AD I. Lex naturæ non lapide erat iustitia originalis, non hæc infligit mortem, sed arcebat.

AD II. Si homo fuisset in puris naturalibus conditus, mori sine iniustitia Dei potuisset: at erat conditus cum gratia ei superaddita, quam Dei benignitatem quia spreuit, debitam incurrit mortis pœnam.

QVÆSTIO III.

An omnia peccata sint Aequalia, aut Mortalia?